

paa, at Indfødsretten, foruden det, vi have paaapeget i Betænkningen: Valgret og Valgbarhed til Rigsdag, Amtsraad, Byraad, Sogneraad o. s. v., tillige giver Adgang til Statens Embeder og Bestillinger her i Landet; uden Indfødsret kan man altsaa ikke opnaa noget Statsembede eller Statsbestilling her i Landet. Naar man ikke har Indfødsret, er man endvidere udelukket fra Adgang til Stiftelser og Klostre; man kan ikke blive Lods eller Sagfører, man kan ikke faa Adgang til at nyde de Rettigheder, som Alderdomsforsørgelsesloven giver, og hvad Fattighjælpen angaar, er den jo ogsaa betinget deraf. Det forekommer mig altsaa, at dette alene at have ubetinget Ret til at tage Ophold paa dansk Territorium, ikke er det største Gode, Indfødsretten medfører, men at det at kunne faa Adgang til alle de Rettigheder, som enhver dansk Borger har med Hensyn til alle de Erhverv og Bestillinger, Landet kan tilbyde, er det væsentligste Gode ved Indfødsretten. Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind paa de Bemærkninger, som det ærede Medlem gjorde. Det forekommer mig, at den højtærede Minister har besvaret de af ham rejste Spørgsmaal. Med Hensyn til det Forhold, at en dansk Kvinde ved Ægteskab med en udenlandsk Mand kan miste sin Indfødsret, finder Udvalget, som anført i Betænkningen, ogsaa dette ret betænkeligt, men lige saa lidt som Regeringen eller Landstinget have vi kunnet finde en Maade, hvorpaa Forholdet kunde ordnes saaledes, at dette ikke fandt Sted. Thi, som den højtærede Minister bemærkede, vilde det jo, hvis man ordnede Forholdet saaledes, at den danske Kvinde beholdt sin Rettighed i saa Henseende, let medføre, at hun eventuelt blev skilt fra Børnene, og det er jo ikke sandsynligt, at hun, for at bevare sin Indfødsret, vilde forlade sine Børn og lade dem tage til det fremmede Land, hvor hendes Mand havde Hjemsted. Jeg tror altsaa, at der er ikke noget at gøre ved det. Var det muligt at faa Forholdet ordnet saaledes, at den danske Kvinde, som gifter sig med en udenlandsk Mand, kunde beholde sine Rettigheder, uden at det i andre Henseender medførte Ulemper eller i Virkeligheden gjordes hende umuligt, skulde det være mig, og jeg tror ogsaa Udvalget, en Glæde. Vi have imidlertid ikke kunnet finde en Maade at ordne det paa, og vi anse det for særdeles vanskeligt at naa dertil. Det kan jo imidlertid tages under fornyet Overvejelse. Maaske det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds

kan finde en Maade, hvorpaa dette Spørgsmaal kan løses tilfredsstillende, og som Regeringen vil være i Stand til at acceptere.

N. J. Larsen: Mit Spørgsmaal om, hvorvidt det havde været Genstand for Overvejelse, hvilke Følger i økonomisk Henseende det foreliggende Forslag kunde antages at medføre for Statskassen og Kommunerne, kan jeg jo ikke sige at have faaet Svar paa, medmindre jeg herved vil forstaa et negativt Svar. Den ærede Ordfører oplyste nu, at Udvalget som saadant ikke havde overvejet den finansielle Side af Sagen, og den højtærede Ministers Udtalelse gik jo nærmest i samme Retning, ihvorvel han samtidig indrømmede, at Forslaget vil medføre, at Danmark bliver forpligtet til at modtage et større Antal Personer fra Udlandet, end det nu er pligtigt til. Naar Sagens økonomiske Side ikke har været overvejet, og der ingen Oplysninger foreligger, kan det jo imidlertid ikke nytte at dvæle længere herved. — Den højtærede Minister mente, at jeg havde gjort mig skyldig i en Fejltagelse, naar jeg havde talt om, at man ved Forslaget vilde berøve gifte Kvinder deres Ret, idet han henviste til § 5, som gaar ud paa, at naar en Mand lader sig naturalisere i et andet Land, staar det i hans Hustrus Magt, saafremt hun forbliver her i Riget, at bevare sin danske Indfødsret. (*Indenrigsministeren* [Bardenfleth]: Jeg henviste til § 11, 2det Stykke!). Nu vel, de foreslaaede ny Bestemmelser skulde herefter ikke komme til Anvendelse paa Kvinder, som have indgaaet Ægteskab inden Lovens Ikrafttræden; men jeg tænkte ogsaa paa danske Kvinder for Fremtiden, som have dansk Indfødsret, indtil de gifte sig med en Udlænding og derved miste den. Det er jo den Ordning, man her foreslaar. (*Indenrigsministeren* [Bardenfleth]: De have ikke erhvervet nogen Ret som gifte Kvinder.) Jeg indrømmer, at Fødselen er Grundbetingelsen for, at hverve saavel Indfødsret som enhver anden Ret; men jeg troede ikke, at det var en saa elementær Sandhed, den højtærede Minister havde sigtet til. — Den ærede Ordfører opholdt sig lidt ved Lovforslagets § 2 og meddelte os, at den foreskrev, at Personer, der ere fødte paa dansk Grund af fremmede Forældre, skulle tage Bestemmelse om, hvorvidt de ville have dansk Indfødsret eller ikke. Den ærede Ordfører har ikke læst § 2 rigtig, thi den indeholder ikke noget om, at den vedkommende skal tage Bestemmelse for at faa dansk Indføds-